

821.161.1

556

იგანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის
სახელმწიფო უნივერსიტეტი

ხელნაწერის უფლებით

ირინა ჯიშგარიანი

პიროვნების კონცეფცია ვ. პოროლენგოს
ავტობიოგრაფიულ პროზასა და
პუბლიცისტიკაში

10.01.02 – სლავური ლიტერატურები

ფილოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატის სამეცნიერო
ხარისხის მოსაპოვებლად წარმოდგენილი დისერტაციის

პ პ ტ რ ე ფ ე რ ა ტ ი 0

თბილისი
2006

ნაშრომი შესრულებულია სულხან-საბა თრბელიანის
სახელობის თბილისის სახელმწიფო პედაგოგიური უნი-
ვერსიტეტის რესული ლიტერატურის ისტორიის კათედ-
რაზე.

სამკუნიქრო ხელშემდგანელი 3. ლოჩოშვილი,
ფილოლოგიურ მეცნიერებათა
კანდიდატი, დოცენტი

- ოფიციალური ოპონენტები:
1. მ. თუხარელი
ფილოლოგიურ მეცნიერებათა
დოქტორი, პროფესორი
10.01.02
 2. დ. ჯინჯარაძე
ფილოლოგიურ მეცნიერებათა
დოქტორი, პროფესორი
10.01.02

დისერტაციის დაცვა შედგება 2006 წლის
/30 . საბოლოო დაცვა შედგება 2006 წლის
სახელმწიფო უნივერსიტეტის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სადი-
სერტაციო საბჭოს P. 10.12 № სხდომაზე

მისამართი: 0218, თბილისი, ი. ჭავჭავაძის გამზირი, № 1.
დისერტაციის გაცნობა შესაძლებელია თბილისის
სახელმწიფო უნივერსიტეტის ცენტრალურ ბიბლიოთეკაში.
მისამართი : 0142, თბილისი, უნივერსიტეტის ქ. № 2.

ავტორულებაზე დაიგზავნა 2006 წლის

სადისერტაციო საბჭოს სამკუნიქრო
მდივანი, ფილოლოგიურ მეცნიერებათა
დოქტორი, პროფესორი თ. ეკეაშვილი

სადისერტაციო ნაშრომის ზოგადი დახასიათება

ვლაძიმერ გიორგიონის ძე ქოროლენკო XIX საუკუნის
დასახულისა და XX საუკუნის დასაწყისის ერთ-ერთი გამო-
ჩენილი მწერალია. მან დამსახურებულია მოიპოვა XIX საუკუნის
რესული რეალისტური ლიტერატურის დემოკრატიული ტრადი-
ციების დირსული გამგრძელებლის სახელი. მწერლის მხატვრულ
და პუბლიცისტურ შემოქმედებაში დიდი ყურადღება დაეთმო
საზოგადოებრივი ცხოვრებისა და თანამედროვე ხელოვნების
პრობლემებს. დღეს, როდესაც ხდება რესული კულტურის მრავა-
ლი მეცნიერის ახლობურად შეიგასება, ვკიროლენტოს შემოქმე-
დებითი მემკვიდრეობის შესწავლის აქტუალობა არ დაუკარგავს.

XIX საუკუნის დასახულისა და XX საუკუნის დასაწყისის
რესულმა რეაქციულმა კრიტიკამ ხათხადო შეფასება არ მისცა
კუროლენების შემოქმედებასა და საზოგადოებრივ მოღვაწეობას.
ხელო მწერლის შემოქმედებითი ინტერესების სფერო განსაზღვრა
ადამიანის მიმართ თანაგრძნობის გამოხატვით. ასეთი არასრულ-
ფასხვანი შეფასების ფონზე თავისი ობიექტებით გამოირჩეოდა
იმ პერიოდის გამოწენილი კრიტიკოსების: ა. გორგავლიძის, ფ. ბატი-
შვერის, დავითანი კორ-კულიკოვსკის და სხვათი გამოკვლევები.

1917 წლის ოქტომბრის რევოლუციის შემდეგ ვ. კოროლენკოს
ნაწარმოებები ხიძიად იძებდებოდა, მაგრამ გამოსაცემად შეირ-
ჩეოდა მხოლოდ რიმარტიკული ხასიათის მოთხოვნები. მოგვია-
ნებით გამოქვეწებულ თხზულებათა გრბულებში უფრო სრულად
იყო წარმოდგენილი ვ. კოროლენკოს მხატვრული შემოქმედება და
პუბლიცისტიკა, მაგრამ იქნა მკაცრად შეისწავლა მწერლის მიერ
ხიცვლებლის მოღვა 4-5 წლის მანივლზე შექმნილი ნაწარმოებები,
კერძოდ, 1917-1921 წწ. პუბლიცისტიკა, რომელიც ასახავდა ბოლ-
შევიცერი მთავრობის კრიტიკას.

ვ. კოროლენკოს წვლილი რესული ლიტერატურის გან-
ვთარებაში ხათხადო გერი საბჭოთა კავშირის 70-წლიანი არ-
სებობის მანივლზე იქნა შეფასებული. ლიტერატურისა და
კულტურის მოვლენებისადმი პოლიტიკურული მიერ მიერ
ბებში მწერალ კოროლენკოს შემოქმედებამ, რომელიც 1917 წლის ოქტომბრის
რატურაში, ისევე როგორც ცხოვრებაში, დამოკავშირებული კულტურული
კავა. რომელმაც არ იღიარა 1917 წლის ოქტომბრის მანივლზე შეისწავლის
და „ავაზრულა“ უწოდა მას, დირსული აღგიძელების სახელის საბჭოთა ლიტერატურათმცოდნებისა და რესპუბლიკური ისტორიის სახელმძღვანელოებში.

